

Biblioteka
KLASICI

Džordž Orvel
ŽIVOTINJSKA FARMA

Izdavač
Edicija
Dunavski kej 8, Beograd

Za izdavača
Lazar Vuk Bokan

Glavni i odgovorni urednik
Lazar Vuk Bokan

Prevodilac
Lazar Vuk Bokan

Lektura i korektura
Edicija

Dizajn korica
Edicija

Štampa
Neven, Zemun

Tiraž
1.000 primeraka

Plasman
+381/64-521-521-0
klubcitalaca@edicija.rs
www.edicija.rs

ISBN 978-86-87827-96-7

DŽORDŽ ORVEL
ŽIVOTINJSKA
FARMA

PRVA GLAVA

Gospodin Džouns, vlasnik jednog veleposeda, preko noći je zaključao kokošarnik, ali je bio suviše pijan pa je zaboravio da zatvori i gornje otvore. Ljuljajući se dvorištem, sa fenjerom u ruci koji je svuda oko sebe bacao svetlost, skinuo je čizme ispred zadnjih vrata, u ostavi ispio još jednu čašu piva i svalio se u krevet u kome je već hrkala gospođa Džouns.

Čim se u njihovoj spavaćoj sobi ugasilo svetlo, u svim zgradama farme nastadoše gužva i komešanje. Tokom dana prošao je glas da je stari Mejdžor, dobitnik nagrade „Polubeli vepar” prethodne noći usnio neobičan san i da hoće da ga saopšti ostalim životinjama. Dogovorili su se da se sastanu u starom ambaru čim se udalji gospodin Džouns. Starog Mejdžora (oduvek su ga tako zvali mada je na izložbama nosio ime Vilingtonski lepotan) čitavo gazdinstvo je toliko poštovalo da je svaki njegov član bio spreman da se odrekne jednog sna da bi čuo šta ima da im kaže.

Na jednom kraju velikog ambara, na nekoj vrsti uzdignutog podijuma, ispod fenjera okačenog na gredu, Mejdžor je doneo balu slame i udobno se namestio na njoj. Imao je punih dvanaest godina i u poslednje vreme

prilično se ugojio, ali i dalje pored činjenice da su mu kljove bile isečene, svojom pometnjom i dobroćudnom pojavom ostavljao utisak veličanstvene svinje. Druge životinje su već odavno našle svoje mesto i udobno se, poštujući ustaljeni poredak, smestile na njemu. Prvo su došla tri psa, Blubel, Džesi i Pinčer, a za njima svinje, koje su se smestile na slami neposredno ispred podijuma. Kokoši su se smestile na prozorskom ragastovu, golubovi su sleteli na grede, ovce i krave su, smestivši se iza svinja, odmah počele da preživaju. Dva teretna konja, Bokser i Klover, došli su zajedno, pažljivo gazeći velikim kopitama, da ne bi slučajno nagazili na neku malu životinju. Klover je bila krupna kobila majčinskog izgleda, koja se približavala srednjim godinama i koja posle četvrtog ždrebljenja više nikad nije porvala svoj stari izgled. Bokser je bio ogromna zver visoka preko sto osamdeset santimetara i snažan kao dva obična konja zajedno. Bela traka koja se protezala duž njegove njuške davala mu je priglup izgled, ali je on u stvari bio izuzetno pametan, svi su ga poštovali zbog njegovog čvrstog karaktera i velike radne snage. Posle konja došla je Mjuriel, bela koza i Bendžamin, magarac. Bendžamin je bio najstariji na gazdinstvu i životinja izuzetno teške naravi. Retko je govorio, a kad je to činio, onda je to bilo samo radi neke cinične primedbe. Recimo, jednom je kazao kako mu je Bog dao rep da njim rasteruje muve, ali bi njemu bilo milije kad ne bi bilo ni repa ni muva. Od svih životinja na farmi samo se on nikad nije smejao. Kad su ga pitali za razlog, odgovarao je da nema čemu da se smeje. Mada nije hteo da prizna, bio je odan Bokseru, njih dvojica su svaku nedelju provodili na malom pašnjaku smeštenom iza voćnjaka, na kome su čuteći pasli travu.

Kad su dva konja legla, gomila pačića, koji su ostali bez majke, nemoćno kvaćući, išli su od zida do zida i tražili pogodno mesto na kome ih niko neće zgaziti. Klover je prednjom nogom napravila neku vrstu zaštitnog zida oko njih, pačići se smestiše u taj prostor i odmah padoše u san. Mala, luckasta i lepa, bela kobila koja je vukla dvokolice gospodina Džounsaa, sa kockom šećera u ustima, dvoumeći se, uđe u ambar. Odmah se smestila u prvi red gde je koketno mahnula grivom u nadi da će neko primetiti crvene trake upletene u belu grivu. Poslednja je stigla mačka, koja je po običaju tražila najtoplije mesto i našavši ga, udobno se uvukla između Boksera i Klover; tamo je, ne slušajući Mejdžorov glas, sve vreme zadovoljno prela.

Sve životinje su bile prisutne; sve osim Mojsija, pitomog gavrana koji je spavao na gredi iznad zadnjih vrata. Kad je Mejdžor video da su se sve životinje udobno smestile, da pažljivo čekaju, on je pročistio grlo i započeo:

„Drugovi, svi ste već čuli da sam noćas usnio neobičan san. Ali o tom snu govoriću kasnije. Prvo ću nešto drugo da vam kažem. Drugovi, ne verujem da ću još mnogo meseci biti sa vama, ali smatram da mi je dužnost da vam pre smrti prenesem mudrost koju sam dugo sticao. Već dugo živim na zemlji i imao sam puno vremena da, ležeći u svinjcu, razmišljam i da shvatim prirodu života na njoj, pre svega prirodu našeg, životinjskog bića. Hoću sada da vam govorim o tome.

Drugovi, kakva je priroda našeg života? Pogledajmo je! Naš je život bedan, kratak i ispunjen teškim radom. Od časa kad se rodimo, daju nam taman toliko hrane da se održimo u životu i svojim telima. Oni među nama koji su sposobni za rad, prisiljeni su da rade do poslednjeg sata; a onog časa kad više nismo korisni, kolju nas sa

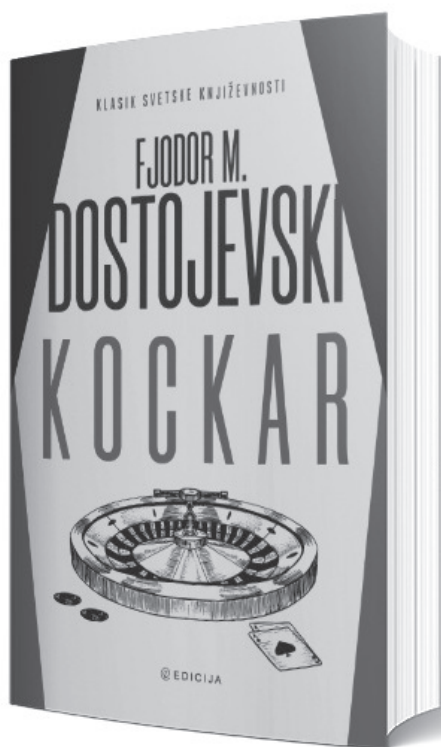
strašnom surovošću. Nijedna životinja u Engleskoj, čim napuni godinu dana, više ne zna šta su to sreća i dokolica, eto to je prava istina.

Ali, da li je to deo prirodnog poretka? Da li je ova zemlja toliko siromašna da ne može pružiti pristojan život onima koji borave u njoj? Tlo je u Engleskoj plodno, klima je dobra i pod tim uslovima zemlja može da hrani mnogo veći broj životinja nego što danas čini. Samo naša farma može da izdržava deset konja, dvadeset krava u obilju i dostojanstvu kakvo danas ne možemo ni da zamislimo. Pa zašto onda i dalje živimo u ovim bednim uslovima! Zašto drugovi? Što sav proizvod našeg truda kradu ljudska bića? Tu leži rešenje svih naših problema. Uklonimo čoveka sa scene i zauvek će nestati osnovni uzrok naše gladi i preteškog rada.

Čovek je jedino stvorenje koje sve troši, a ništa ne proizvodi. On ne daje mleko, on ne nosi jaja, suviše je slab da bi vukao plug, ne može da trči dovoljno brzo da hvata zečeve. Ipak, on gospodari nad svim životinjama. On ih tera da rade, daje im taman toliko da ne crknu od gladi, a sve ostalo zadržava za sebe. Mi oremo zemlju, naš izmet je čini plodnim, pa ipak nemamo ništa osim svoje gole kože. Vi, krave, što sedite ispred mene, koliko ste hiljada litara mleka dale prošle godine? I šta se desilo sa tim mlekom, namenjenim za ishranu vaše teladi? Svaka njegova kap slila se u grlo naših neprijatelja. A vi, kokoške, koliko ste jaja snele poslednje godine i koliko se pilića ispililo iz njih? Sve ostalo otišlo je na pijac i donelo novac Džounsua i njegovim ljudima. A ti, Klover, gde su četiri ždrebeta koje si donela na svet, gde su oni koji je u starosti trebalo da ti budu radost i podrška? Svako od njih je prodato čim je napunilo godinu dana i ti ih više nikad nećeš videti. Da li si u zamenu

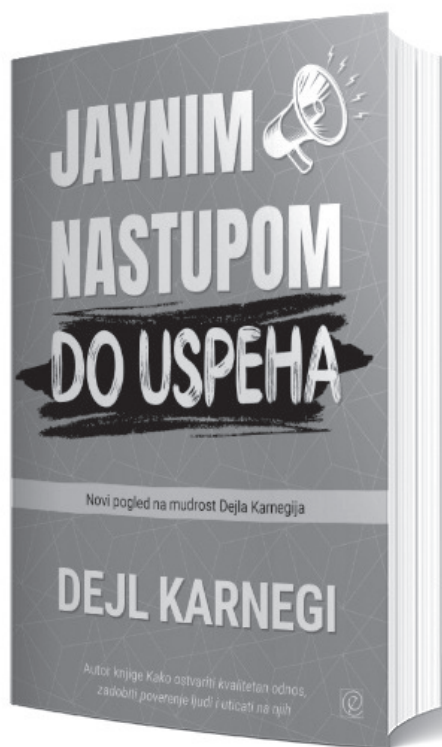
Umeće ratovanja otkriva nam, kroz primer sukobljenih armija, bezvremena načela koja važe u svakodnevnom životu. Ovo delo čitaocu pruža nenadmašan uvid u ljudsku prirodu i u prirodu međuljudskog konflikta. Bilo da je reč o politici, sklapanju ugovora, stupanju u brak ili rukovođenju nekom velikom organizacijom ili političkom strankom, sveobuhvatno *Umeće ratovanja* svakako pruža najbolji savet.

Kockar je, uz *Zapise iz Mrtvog doma*, u velikoj meri autobiografsko delo Fjodora Dostojevskog. Glavni, fatalni ženski lik u romanu zove se isto kao i tadašnja njegova ljubav Apolinarija Suslova, s kojom je bio u Evropi 1863, kada je i počeo opsesivno da se kocka na ruletu. Polina je imala 21. godinu kad je upoznala Dostojevskog na jednom od njegovih predavanja. Ova burna veza trajala je s prekidima pune četiri godine. Polina je kasnije postala uzor i za lik Nastasje Filipovne u romanu *Idiot*.

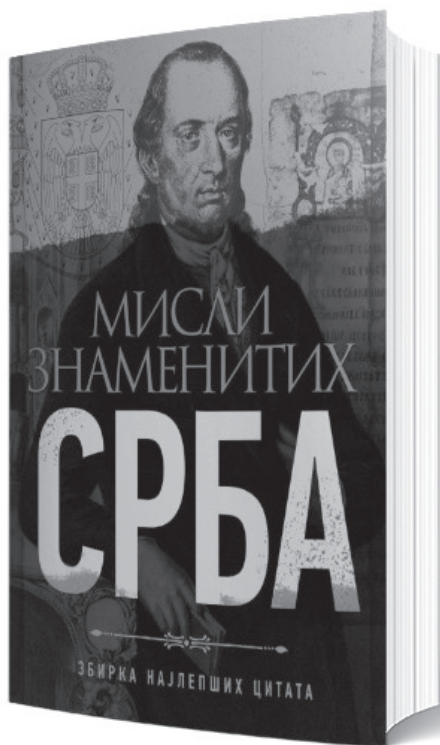

Većina ljudi teži uravnoteženom životu. Zapravo, ljudi vole da provedu dovoljno vremena baveći se različitim aspektima svog života jer se tako bolje osećaju. Ipak, često se dešava da osećamo da nam je život nekako is-pao iz ravnoteže. Tada je neophodno da se pozabavimo značajnim problemom ravnoteže i da analiziramo količi-nu energije i vremena koje u tom momentu posvećujemo svakom segmentu života. Tako ćemo krenuti putem koji će nas dovesti do toga da se osećamo uravnoteženi.

Dejl Karnegi, autor legendarne knjige „Kako ostvariti kvalitetan odnos, zadobiti poverenje ljudi i uticati na njih” započeo je karijeru kao vodeći „lajf kouč” dvadesetog veka, podučavajući umetnost javnog nastupa. Javni nastup, kako ga je Karnegi video, vitalna je veština koja može činiti razliku između vašeg uspeha ili neuspeha.

Dejl Karnegi je bio pionir u onome što se danas naziva pokretom za razvoj ljudskih potencijala. Njegov pedagoški rad i ono što je pisao pomogli su ljudima širom sveta da podignu svoj nivo samopouzdanja, da razviju svoju ličnost i postanu uticajne osobe.

Misli i izreke srpskih velikana koji su svojim životom, radom, delom ostavili veliki trag u istoriji, kulutri i duhovnosti ovog naroda...

Ivo Andrić, Petrijarh Pavle, Sveti Sava, Dositej Obradović, Branislav Nušić, Duško Radović, Vuk Karadžić, Desanka Maksimović, Nadežda Petrović...

Ovo je knjiga o načinu na koji svet, zapravo, funkcioniše. Postoje nevidljivi principi koji upravljaju pretvaranjem želja u stvarnost, a oni počivaju u našem umu. Ovde su opisani jasno i jednostavno: pridržavajte se sistema i postići ćete uspeh.

CIP Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ISBN 978-86-87827-96-7
COBISS.SR-ID 28869385